

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 45. Dux aula profugus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

sommolentia, torperet, Eboracensis ambi- Sæcul. XV.
tioni sese pro viribus opponere statuit. A. C. 1457.
Quocirca cum Henrico recens electo
Sommerseti Duce, necnon cum Bu-
ckinghamo itidem Duce, aliisque sua
consilia confert, ac plurimos auctorita-
tate ac potentia præcipuos ad suas par-
tes trahere conatur; Hi omnes rem tam
religioso silentio tegebant, ut ipse Ri-
chardus nihil eorum, quæ gesta fuerant,
subodoratus esset, donec in quodam Se-
natū, cuius membra ab ipsa Regina fue-
re selecta, atque ad Granvicensem urbem
convocata, Rex declarasset, sibi haud ul-
tra Protectorem fore necessarium, proin
Eboraci Ducem regni administrandi sol-
licitudine eximendum; atque rupta omni
mora sigillum majus manibus Regis red-
dendum esse, ut id illius fidei, quem Rex
e subditis suis magis idoneum judi-
caverit, committeretur.

§. XLV.

Dux aula profugus.

Hoc Senatus decreto Dux summo ter-
rore defixus hæsit. Ast temporum
injuriæ cedendum ratus, atque immi-
nens capiti suo periculum veritus, una
cum Sarisberiensi, & Varvicensi Comiti-
bus aula excessit. Horum absentia tan-
dem Regis auctoritas revixit; verum
brevi

Sæcul. XV. brevi disparuit supremæ Majestatis splendor; Rex enim non modo Ducem, & utrumque Comitem insequi, ac denique sese a tribus hisce Patriæ hostibus liberare neglexit, sed insuper perinde, ac si illis aula expulsis jam jam sibi, regnoque suo plene consuluisset, in pristinam incidit vecordiam, a qua illum nec severa Reginæ consilia, nec amica Ministrorum monita unquam retrahere poterant.

§. XLVI.

Dissidia de successione in Hungariæ & Bohemiæ regna.

Naucler.
vol. 3. gener.
49. p. 481.

Cum Juvenis Ladislaus Hungariæ, atque Bohemiæ Rex vita functus esset, utrumque hoc Regnum plurimorum contendentium ambitionem stimulabat. De Austria diu disceptatum est inter Fridericum Imperatorem, & Albertum IV. fratrem ejus, cognomento *bonum*, & Sigismundum Tyrolensium Comitem horum Patrualem. Ast cum Sigismundus jure suo aut vero aut præsumpto facile cederet, ceteri duo aliquamdiu inter se dimicabant, donec tandem, post varias fortunæ vicissitudines, quarum præcipuas impræsentiarum delibabimus, lis composta esset, concordiæ legibus inter eos Friburgi sanctis.

§. XLVII.